

Ježišu, priateľ osamelého srdca, Ty si mojím prístavom, mojím pokojom, Ty si moja jediná záchrana. Ty si upokojenie vo chvíli bojov a mora pochybností. Ty si jasným lúčom, ktoré osvecuje cestu môjho života. Ty si všetkým pre osamotenú dušu. Ty rozumieš duši, aj keď ona mlčí. Ty poznáš naše slabosti a ako dobrý lekár utešuješ a liečiš, chrániš od bolesti ako dobrý znalec.

Ježišu môj, opäť sa blíži chvíľa, v ktorej zostanem sama spolu s Tebou. Ježišu, prosím Ťa z celého srdca, daj mi poznať, čo sa Ti na mne nepáči. Zároveň mi daj poznať, čo mám robiť, aby som Ti bola milšia. Neodmietni mi túto milosť a buď so mnou. Ja viem, že bez Teba, Pane, moja námaha nestojí za veľa. Ó, ako sa teším z Tvojej veľkosti, Pane. Čím viac Ťa poznám, tým vrúcnejšie po Tebe túžim a želám si byť s Tebou.

Ježišu ukrytý, Láska večná, Život náš, Boží Blázon, že si zabudol na seba a vidíš iba nás. Kým si stvoril nebo a zem, najprv si nosil nás vo svojom srdci. Ó, Láska, ó, hĺbka Tvojho poníženia, ó, Tajomstvo šťastia - prečo Ťa tak málo ľudí pozná? Prečo nenachádzaš odozvu? Ó, Láska božská, prečo ukrývaš svoju krásu? Ó, nepochopiteľný a nesmierny, čím lepšie Ťa poznám, tým si pre mňa nepochopiteľnejší, ale preto, že Ťa nemôžem pochopiť, viac chápem Tvoju veľkosť. Nezávidím oheň serafínom, lebo v mojom srdci uchovávam väčší dar. Oni Ťa s nadšením obdivujú, ale Tvoja krv sa spája s mojou. Láska - to je nebo, ktoré sme dostali už tu

Denníček milosrdenstva - 2 - Obeta utrpenia

Napísal Balek Robert
Streda, 07 Apríl 2010 13:51

---

na zemi. Ó, prečo sa ukrývaš vo viere? Láska pretrháva oponu. Nie si skrytý pred zrakom mojej duše, lebo sám si ma pritiahol do lona tajuplnej lásky naveky. Tebe patrí chvála a sláva, nerozlučná Trojica - jediný Bože, po všetky veky.

Bože, vo Svätej Trojici jediný. Túžim Ťa tak milovať, ako Ťa ešte žiadna ľudská duša nemilovala. Hoci som veľmi biedna a maličká, svoju dôveru som zakotvila hlboko v priepasti Tvojho milosrdenstva, Bože a Stvoriteľa môj. Napriek svojej veľkej biede sa neľakám ničoho, ale mám nádej, že budem spievať pieseň chvály naveky. Nech žiadna duša nepochybuje, hoci by bola najbiednejšia. Kým žije, každá môže dosiahnuť veľkú svätosť, lebo sila Božej milosti je veľká. Záleží len na nás, aby sme neodporovali Božiemu pôsobeniu.

Ó, Ježišu, keby som sa mohla postaviť pred Teba ako hmla, zakryla by som zem, aby Tvoj sv. zrak nevidel strašné zločiny. Ježišu, keď hľadím na svet a jeho ľahostajnosť voči Tebe, neustále sa mi tlačia slzy do očí, ale keď sa pozerám na ľahostajnú dušu, ktorá sa zasvätila Bohu, krváca mi srdce.

Ježišu môj, keď sa pozerám na život duší, vidím, že mnohí Ti slúžia s istou nedôverou. V istých chvíľach, zvlášť keď je príležitosť preukázať Bohu lásku, vidím, že práve vtedy tieto duše utekajú z bojového poľa. Ježiš mi raz povedal: „Chceš aj ty, dieťa moje, takto konať?“ Odpovedala som Pánovi: „Ó, nie, neodídem z bojového poľa, hoc by mi smrteľný pot zarosil čelo, nevypustím meč z ruky, kým nespočiniem pri nohách Sv. Trojice. Vo všetkom, čo robím, sa nespolieham na svoje sily, ale na Božiu milosť. S Božou milosťou môže duša víťazne prejsť aj cez najväčšie ťažkosti.

Ó, Láska večná, túžim, aby Ťa poznali všetky duše, ktoré si stvoril. Keby som bola kňazom, ustavične by som hovorila o Tvojom milosrdenstve hriешným dušiam, ktoré upadli do zúfalstva. Keby som bola misionárom, niesla by som svetlo viery do vzdialených krajín, aby Ťa mohli poznať aj tieto duše. Mohla by som pre ne zomrieť mučeníckou smrťou, akou si pre mňa a pre ne zomrel Ty. Ó, Ježišu, viem veľmi dobre, že môžem byť kňazom, misionárom, kazateľom, môžem zomrieť mučeníckou smrťou, úplným sebazničením a obetovaním sa z lásky k Tebe, Ježišu, a k nesmrteľným dušiam.

Najvyššie Dobro, túžim Ťa milovať, ako Ťa ešte nikto na zemi nemiloval. Túžim Ťa zvelebovať každou chvíľou môjho života a svoju vôľu úzko spájať s Tvojou sv. vôľou. Môj život nie je monotónny a šedivý. Je pestrý ako záhrada voňavých kvetov. Ani neviem, ktorý kvet mám skôr odtrhnúť: ľaliu utrpenia, ružu lásky k blížnemu alebo fialku pokory? Nebudem vyratúvať tieto

Denníček milosrdenstva - 2 - Obeta utrpenia

Napísal Balek Robert
Streda, 07 Apríl 2010 13:51

---

poklady, ktorých mám na každý deň hojne. Je veľká vec, keď dokážeme využiť prítomnú chvíľu. Ježišu, Svetlo najvyššie, daj mi poznať seba a prenikni svojím svetlom moju temnú dušu a vyplň sebou priepasť mojej duše, lebo len Ty sám (...) Ó, Ježišu môj, Život, Cesta a Pravda, prosím Ťa, drž si ma pri sebe, ako matka drží malé dieťa na svojich prsiach, lebo som nielen nerozumné, slabé dieťa, ale aj hromada biedy a ničoty.

Keď mi raz spovedník kázal opýtať sa Pána Ježiša, čo znamenajú dva lúče na obraze, povedala som, že dobre, opýtam sa Pána. Počas modlitby som vo svojom vnútri počula slová: „*Tie dva lúče znamenajú krv a vodu - svetlý lúč predstavuje vodu, ktorá omilostňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší... Tieto dva lúče vyšli z hĺbky môjho milosrdenstva vtedy, keď moje zomierajúce srdce bolo kopijou prerazené na kríži. Tie lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne. Túžim, aby Druhá veľkonočná nedeľa bola Sviatkom milosrdenstva. Pros môjho verného služobníka, aby v tento deň povedal celému svetu o mojom veľkom milosrdenstve. Kto v tento deň pristúpi k prameňu života, dosiahne úplné odpustenie hriechov aj trestov. Ľudstvo nenájde pokoj, kým sa neobratí s dôverou k môjmu milosrdenstvu.*

Ó, ako veľmi ma zraňuje nedôvera duše. Taká duša vyznáva, že som svätý a spravodlivý, ale neverí, že som milosrdenstvo, nedôveruje v moju dobrotu. Aj satani zvelebujú moju spravodlivosť, ale neveria v moju dobrotu. Moje srdce sa raduje z mena milosrdenstvo. Povedz, že milosrdenstvo je najvznešenejšou vlastnosťou Boha. Všetky diela mojich rúk sú korunované milosrdenstvom."

„Dieťa moje, najviac sa mi páčiš v utrpení. Vo svojich telesných alebo duševných bolestiach nehľadaj útechu v stvorení. Chcem, aby vôňa tvojho utrpenia bola čistá, bez akýchkoľvek prímiesí. Prajem si, aby si sa odpútala nielen od stvorenia, ale aj sama od seba. Dcéra moja, chcem sa opájať láskou tvojho srdca - láskou čistou, panenskou - nepoškvrnenou, bez žiadneho zatemnenia. Čím viac si zamiluješ utrpenie, tým bude tvoja láska ku mne čistejšia."

„Bud'ako žobrák, ktorý sa neodťahuje, ak dostane väčšiu almužnu, ale o to srdečnejšie ďakuje. Aj ty, ak ti udeľujem väčšie milosti, tak sa nevyhováraj, že nie si ich hodna. Ja o tom viem, ale radšej sa teš a raduj a ber toľko pokladov z môjho srdca, koľko dokážeš uniesť, lebo vtedy sa mi viac páčiš. A ešte niečo ti poviem - neber tie milosti len pre seba, ale aj pre blížnych, to znamená, povzbudzuj duše, s ktorými sa stretávaš, k dôvere v moje nekonečné milosrdenstvo. Ó, ako veľmi milujem duše, ktoré mi úplne dôverujú - urobím pre ne všetko."

Denníček milosrdenstva - 2 - Obeta utrpenia

Napísal Balek Robert
Streda, 07 Apríl 2010 13:51

„Áno, vždy budem s tebou, ak budeš vždy ako malé dieťa. Neboj sa ničoho, ako som bol твоjím začiatkom, budem aj твоjím koncom. Nespoliehaj sa na stvorenie ani v najmenšej veci, lebo to sa mi nepáči. Ja sám chcem byť v tvojej duši. Dám ti posilnenie a svetlo do duše. Dozvieš sa z úst môjho zástupcu, že ja som v tebe a nepokoj sa rozplynie ako hmla v lúčoch slnka.“

Pár príbehov zo života sv. Faustíny:

Raz som prišla do cely taká unavená, že som si musela na chvíľu odpočinúť, kým som sa začala vyzliekať. Keď som už bola vyzlečená, jedna zo sestier ma prosila, aby som jej priniesla horúcu vodu. Napriek únave som sa rýchlo obliekla a priniesla vodu, ktorú si želala, hoci od kuchyne do cely bol dobrý kúsok a blata po členky. Keď som vošla do svojej cely, uzrela som nádobu s Najsvätejšou sviatosťou a počula som hlas: „Vezmi túto nádobu a prenes ju do tabernákula. "V prvej chvíli som zaváhala, no keď som sa priblížila a dotkla nádoby, počula som slová: „S akou láskou sa približuješ ku mne, s takou láskou sa približuj ku každej zo sestier. Čokoľvek robíš im, mne robíš.“ Po chvíli som videla, že som sama.

Veľká láska dokáže malé veci premieňať na veľké. Iba láska dáva našim skutkom hodnotu. Čím bude naša láska čistejšia, tým oheň utrpenia bude mať v nás menej čo stráviť a utrpenie prestane byť pre nás utrpením. Stane sa nám rozkošou. Z Božej milosti som teraz dostala také uspôsobenie srdca, že nikdy nie som taká šťastná, ako keď trpím pre Ježiša, ktorého milujem každým záchvevom srdca.

Keď som raz prežívala jedno veľké utrpenie, utiekla som od povinnosti k Pánu Ježišovi a prosila som ho, aby mi dal svoju silu. Po krátkej modlitbe som sa vrátila k povinnostiam plná nadšenia a radosti. Vtom mi jedna zo sestier hovorí: „Určite máte, sestra, dnes veľa radosti, lebo ste taká rozžiarená. Boh vám istotne nedáva žiadne utrpenia, iba samé potechy.“ Odpovedala som: „Veľmi sa mýlite, sestra. Práve vtedy, keď veľa trpím, aj moja radosť je väčšia a keď menej trpím, aj moja radosť je menšia.“ Ale táto duša mi dala poznať, že ma nepochopila. Snažila som sa jej to vysvetliť: „Keď trpíme veľa, máme veľkú príležitosť preukázať Bohu, že ho milujeme. Keď trpíme málo, máme málo príležitostí, aby sme prejavili Bohu svoju lásku. Keď netrpíme vôbec, naša láska nie je ani veľká, ani čistá. Z Božej milosti môžeme dôjsť k tomu, že utrpenie sa pre nás zmení na rozkoš, lebo láska dokáže v čistých dušiach konať takéto veci.“

Denníček milosrdenstva - 2 - Obeta utrpenia

Napísal Balek Robert

Streda, 07 Apríl 2010 13:51

Ježišu môj, nádej moja jediná, ďakujem Ti za tú knihu, ktorú si otvoril pred očami mojej duše. Tou knihou je Tvoje umučenie, na ktoré si sa podujal z lásky ku mne. Z tej knihy som sa naučila, ako milovať Boha a duše. V tej knihe sú obsiahnuté nevyčerpatel'né poklady. Ó, Ježišu, ako málo duší Ťa chápe v Tvojom mučeníctve lásky. Ó, aký veľký je oheň najčistejšej lásky, ktorý horí v Tvojom najsv. srdci. Šťastná duša, ktorá pochopila lásku Ježišovho srdca.

Mojou najväčšou túžbou je, aby duše spoznali, že Ty si ich večným šťastím, aby uverili v Tvoju dobrotu a oslavovali Tvoje nekonečné milosrdenstvo.

Výpisky z "Denníčka milosrdenstva"